

at Postinspektørenes egentlige og væsentlige Embedsforretninger er Inspektionen omkring i Landet ved de forskellige Poststeder og af de forskellige Postforhold, og Udvalget har udtrykt denne Stilling ligeoverfor dette ingenlunde uvigtige administrative Spørgsmaal, endnu at ville staa paa Forsøgsstandpunktet, derved, at man ikke vil gaa ind paa denne mere faste Stilling for den ene af Assistenterne, som skulde betegnes ved den noget højere Løn, og man foreslaar derfor den forlangte Lønning af 1.600 Kroner nedfat med 200 Kroner. Forslaget under Nr. 9 angaar den daglige Postforbindelse mellem Slagelse og Kallundborg. Saavidt Udvalget bekendt, er der nu 6 Gange ugentlig Post mellem Slagelse og Kallundborg og omvendt mellem Kallundborg og Slagelse. Fra næste Finantsaar vil den meget ærede Minister have denne Postforbindelse indskrænket gennem Forordningen til 3 Gange ugentlig fra Slagelse til Kallundborg og omvendt 3 andre Dage ugentlig fra Kallundborg til Slagelse. Men det forekommer Udvalget, at flere Beboere i disse Egne derved vilde faae en ikke lidt uheldigere Postforbindelse, end de nu have havt, inden Banen kom til Kallundborg, og skjøndt det ikke er ganske uden Exempel, at en meget forøget og forbedret Post- og Personforbindelse for enkelte Egne opnaas ved Jernbaner, samtidigt med at nær tilstødende, men ikke langt derfra bortliggende Egne ved en Forandring af Postgangen faae en meget slettere, end de have havt, forekommer det dog Udvalget, at der maa være liden Grund til denne Forandring til det Værrer for disse Egenes Vedkommende i en saa befolklet Egn som denne. Man har derfor stillet Forslag om at forhøje Kontoen med 800 Kroner til Betegnelse af, at man paa disse fremdeles at bevare den nuværende Forbindelse af 6 Gange ugentlig fra hvert Sted. Jeg er tilbøjelig til at antage, at den meget ærede Minister efter Forhandling med Udvalget om dette Spørgsmaal ikke finder det Standpunkt, som Udvalget i den Henseende har indtaget, ubegrundet. Forslaget under Nr. 12 angaar et lille Beløb til lokal Befordring mellem en Jernbanestation og Postexpedition i Hølsted By. Det fremgaar nemlig af Motiverne, at der er oprettet en Postexpedition i Hølsted By, men da denne Landsby ligger ikke langt fra selve Jernbanestationen, har Udvalget ikke antaget, at det vilde være fornuftigt at have en selvstændig Postexpedition der, men at det vilde være tilstrækkeligt at have den paa Jernbanestationen og lade sine Postbudde gaa ud derfra, og forsaavidt dette maatte antages for at være rigtigt, mente man ikke, at den ærede Minister for næste Finantsaar havde Brug for det Beløb, der her er omtalt. Under Nr. 13 har Udvalget stillet Forslag om en Forhøjelse af et Beløb til Landposttjenester, nemlig 25.000 Kr., hvilket vil være 12½ pCt. af det bevilgede Beløb. Der har jo fra forskellige Sider været talt om, at Landpostbudene havde en lidt for daarlig Fortjeneste,

og at et Tillæg til deres Kontraktmæssige Løn burde ydes dem. Paa dette Standpunkt stiller Udvalget sig ikke med Hensyn til dette Forslag, det vil sige, ikke ganske principielt, men man har dog ment, at man ved at tilbyde den ærede Minister den større Bevilling, vilde sætte ham istand til at faae Lønnet Postbudene noget bedre paa de Steder, hvor det aabenbart maatte vise sig, nødvendigt for at faae flinke og paalidelige Folk. Det er altsaa Tanken med den forhøiede Bevilling, at man skal lønne anstændigt og faae Tjenesten godt udført, men derimod er det just ikke Tanken at opfordre den ærede Minister til uden videre at benytte Beløbet til en almindelig procentvis Forhøjelse af de nuværende Landpostbudes Lønning. Det er jo imidlertid efter Forslaget forbeholdt den ærede Minister efter nærmere Overveelse, hvorvidt han ogsaa maatte komme dertil, hvis han maatte finde det rigtigt, naar han modtager Bevillingen. Forslagene under Nr. 14—17 har jeg nævnt og henvist til Betænkningen. Forslaget under Nr. 18 angaar Erstatning for et Tab ved Posttyveri i Odense. Der har den meget ærede Minister forlangt, at Statskassen skulde bære det hele Tab, der, saavidt jeg i Diebliffet erindrer, er anslaaet til 4.700 Kr., medens den vedkommende Postmester, der har udviist en lempelig Fremgangsmaade overfor en af sine Fuldmægtige, som har bestyret et Filial, juridisk maatte antages at være pligtig til at udrede hele Erstatningsbeløbet. Udvalget har faaet tilsendt Forhørene og de øvrige Oplysninger om denne Sag, men uagtet man ikke nærer nogen Tvivl om, at den vedkommende Embedsmand iøvrigt er paalidelig og aagtpaagivende, har man dog ikke af de foreliggende Oplysninger kunnet skjøne, at det egentlig kan siges, at han er aldeles uden Skyld i, at han er blevet besvøget af Vedkommende. Udvalget antager derfor, at det maa siges, at han har stillet sig meget velvilligt lige overfor Forholdet i det Hele, idet det anbefaler Rigsdagen at lade Statskassen bære den største og væsentligste Del af det Erstatningsansvar, der paahviler Postembedsmanden, nemlig 3700 Kr., men dog forment, at han ifølge sin Stilling til Sagen selv burde bære et mindre Beløb, og det har man anslaaet til 1000 Kr. Det maa vistnok erkjendes at være en meget velvillig Stilling ligeoverfor vedkommende Embedsmand, naar det erindres, at han har det juridiske Ansvar for hele Beløbet. Naar jeg nævner, at man ikke kan erkjende, at Embedsmanden var aldeles uden Skyld, skal jeg sige, hvortil Udvalget væsentlig refererer sig. Uagtet den vedkommende Embedsmand ikke mente at have Grund til nogen Tvivl om sin Fuldmægtigs Rebelighed og Uærlighed, saa var det ham dog bekendt, at Fuldmægtigen førte et vildt, udførende Liv og ofte forsømte sin Forretning, hvilket Forhold foranledigede ham til at annode Politiasistent Willumsen om at holde Die med ham og, naar denne fandt, at der var Grund til at